

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

27 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Marta Romańska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 27 czerwca 2025 r. w Warszawie
skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z 4 listopada 2021 r., I ACa 659/21,
w sprawie z powództwa E. P.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ustalenie,

1. oddala skargę kasacyjną;

2. zasądza od pozwanego banku na rzecz powódki kwotę 4050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu bankowi odpisu wyroku do dnia zapłaty, tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

Grzegorz Misiurek   Karol Weitz   Marta Romańska

UZASADNIENIE

Powódka E. P. (poprzednio R.) wniosła o ustalenie, że zawarta przez nią 10 lipca 2008 r. z Bankiem Spółką Akcyjną (obecnie Bank S.A.) umowa kredytu jest nieważna z powodu sprzeczności jej postanowień z Prawem bankowym oraz z tego powodu, że zamieszczone w niej klauzule walutowe stanowią klauzule abuzywne. Ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia żądania głównego powódka domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego banku kwoty 20 123,44 zł.

Wyrokiem z 26 kwietnia 2021 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku ustalił, że umowa kredytu z 10 lipca 2008 r. zawarta między powódką a Bankiem S.A. w W. (obecnie Bank S. A. w W.) jest nieważna.

Sąd ustalił, że 10 lipca 2008 r. strony zawarły umowę kredytu na kwotę 166 974,30 zł, denominowanego w CHF na okres 360 miesięcy od 10 lipca 2008 r. do 15 lipca 2038 r., przeznaczonego na sfinansowanie budowy lokalu mieszkalnego nr (...) w W. przy ul. (...) 18. Kwota kredytu przy jego uruchomieniu miała zostać przeliczona na CHF zgodnie z tabelą kursów obowiązującą w banku. Wysokość rat kapitałowo-odsetkowych była określona w CHF, a ich spłata miała być dokonywana w PLN po uprzednim przeliczeniu według kursu z tabeli kursów banku. Zabezpieczenie spłaty kredytu stanowiła hipoteka kaucyjna do wysokości 333.949 zł na nieruchomości lokalowej nr (...) w W. przy ul. (...) 18. W okresie od 18 sierpnia 2008 r. do 15 lipca 2020 r. powódka zapłaciła na rzecz banku 150 488,37 zł tytułem rat kapitałowo-odsetkowych.

Sąd ocenił, że zawarte w umowie klauzule walutowe miały charakter niedozwolony, gdyż nie były z powódką indywidualnie uzgodnione i odsyłały do tabeli kursów walutowych ustalonej jednostronnie przez bank, a powódka nie była poinformowana o ryzyku walutowym. Dalej Sąd przyjął, że łącząca strony umowa kredytu nie może być utrzymana w mocy po usunięciu z niej zakwestionowanych klauzul, które dodatkowo nie mogły być zastąpione innym normami, co uzasadniało ustalenie, że umowa jest nieważna.

Apelację od wyroku z 26 kwietnia 2021 r. złożył pozwany bank. Wyrokiem z 4 listopada 2021 r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku oddalił apelację, dzieląc ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji i przyjętą przezeń ich ocenę prawną, przyjmując jednak, że umowa zawarta przez strony nie była umową denominowaną w CHF lecz indeksowaną do CHF.

Skargę kasacyjną od wyroku z 4 listopada 2021 r. wywiódł pozwany bank. Zarzucając naruszenie art. 65 § 1 i 2, art. 56, art. 385¹ § 1 k.c., i art. 69 ust. 3 ustawy – Prawo Bankowe oraz art. 368 § 2 w związku z art. 385¹ § 1 i 2 k.c., a także art. 156¹ w związku z art. 212 § 3 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący starał się podważyć w zarzutach kasacyjnych stanowisko, że klauzule walutowe przyznające jednej ze stron umowy kredytu uprawnienie do samodzielnego decydowania o kursach waluty waloryzacji lub indeksacji mają charakter abuzywny, i że bez nich kwestionowana umowa kredytu nie może być utrzymana. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje jednak stanowisko, że nie jest możliwe utrzymanie umowy kredytowej takiej jak umowa zawarta w rozpatrywanej sprawie, w razie stwierdzenia abuzywności jej postanowień kształtujących mechanizm indeksacji lub waloryzacji świadczenia kursem waluty obcej (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z 11 grudnia 2019 r., II CSK 282/18 nie publ. i z 13 maja 2022 r. III CSKP 293/22 nie publ. oraz z 6 czerwca 2023 r. (II CSKP 950/22) (II CSKP950/22)). Sąd Najwyższy w niniejszym składzie stanowisko to podziela. Gdy chodzi o kwestię abuzywności klauzul umownych rozpatrywanych w niniejszej sprawie, to wszystkie odnośne zarzuty kasacyjne są bezzasadne, albowiem Sady obu instancji wyczerpująco, rzetelnie i w pełni przekonująco wykazały, że przedmiotowe klauzule mają charakter niedozwolony, a Sąd Najwyższy podziela tę ocenę. Bezzasadnie pozwany bank twierdził również, że w sprawie miało dojść do naruszenia art. 156¹ w związku z art. 212 § 2 k.p.c. przez to, że sądy nie poinformowały powódki, o wszelkich możliwych konsekwencjach związanych z unieważnieniem umowy kredytowej, albowiem ustalenie nieważności umowy było zgodne z żądaniem powódki, wobec czego rozpatrywanie znaczenia braku

odnośnego pouczenia jej w tym zakresie o skutkach uwzględnienia jej żądania należało uznać za bezprzedmiotowe.

Wobec bezzasadności wszystkich zarzutów kasacyjnych skarga kasacyjna pozwanego banku podlegała oddaleniu.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Grzegorz Misiurek

Karol Weitz

Marta Romańska

Na mocy art. 330 § 1 k.p.c. stwierdzam
niemożność podpisania uzasadnienia
wyroku przez sędziego SN Grzegorza Misiurka
z powodu długotrwałej nieobecności.

Karol Weitz

[r.g.]